

[Indenrigs- og boligministeren.]

kan søge en nøjagtigere bevilling end den, der kan blive tale om indenfor dette lovforslags rammer. Når jeg har ønsket at fremlægge det som lovforslag, er det af mange gode grunde, som jeg ikke behøver at nævne, men jeg har også opfattet sagen således, at jeg ikke har 21 mill. kr. til disposition til at bygge et sindssygehospital for i Københavns amt, men at jeg har rigsdagens tilslutning til, at der bliver anvendt indtil et sådant beløb, men på de årlige finanslove naturligvis, og dermed har rigsdagen og finansudvalget jo sin indflydelse på enhver disposition indenfor disse rammer.

Det ærede medlem hr. Niels Kr. Nielsen var ikke tilfreds med forslaget § 5, som han agtede at gå imod, fordi den indeholdt et statslån. Nu er det ikke ualmindeligt, når man bygger huse og anlæg af længere varighed, som skal tjene et bestemt formål gennem mange år, at man optager et lån, hvis afskrivning og forrentning går i takt med brugen af dette faste anlæg. Derfor er der ikke noget revolutionerende i det forslag, som her er stillet, og jeg ville tro, at den rigtige vej til at forhindre os i at realisere denne plan, ville være at stille forslag om, at f. eks. en statsgrundskyld eller noget lignende skulle udskrives for at dække opførelsen af sindssygehospitaler. Jeg for mit vedkommende beder meget om, at man ikke blander den slags politiske problemer ind i afgørelsen af sagen her, fordi jeg i så fald er bange for, at tidspunktet for dens realisation vil blive udskudt ikke så lidt.

Det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft gjorde nogle bemærkninger om, hvorvidt de pårørende kunne være beroliget. Jeg vil gerne derom sige, at det er mit indtryk fra besøg på vore sindssygehospitaler, at behandlingen af patienterne er så god og human, at ingen behøver at være ængstelig. Det er mit indtryk, at det snarere drejer sig om, at visse anlæg er for gammeltdags, yder for få af de fordele, som de moderne anlæg giver. Det er en gene, og det er nok snarere en gene for det personale, der skal arbejde med de syge, end det er en gene for de syge selv; men en så subtil diskussion afstår jeg iøvrigt fra; jeg er sikker på, at vi allesammen er klar over nødvendigheden af, at der sker noget, og at beslutningerne på papiret kommer til udførelse i virkeligheden.

Iøvrigt er jeg meget taknemlig for, at den i 1952 nedsatte kommission — det var naturligt at nedsætte den netop på det tidspunkt og ikke tidligere — har udført den første del af sit arbejde så hurtigt, som tilfældet er. Jeg glæder mig til kommissionens fortsatte arbejde og skal love for mit vedkommende at være lydhør overfor, hvad den måtte foreslå.

Smørum: Jeg fik desværre ikke det klare svar fra den højtærede minister, som jeg bad om i mit første indlæg på spørgsmålet, om det var ministerens hensigt at få dette hospitalsbyggeri på Sjælland og hospitalsbyggeriet i Nordjylland fremmet samtidig. Ministeren siger, at det er meget vanskeligt at sige, hvad der skal komme først, og måske er det endda mere påkrævet, at vi tager fat på at bygge plejehjem for at afhjælpe den store pladsmangel på de store hospitaler. Den betragtning er jeg ikke uenig med ministeren i, men det, som det haster med at få afgjort, og det, som må klares først, det er hospitalets beliggenhed, det er dette, om man vil opføre det nye sindssygehospital i forbindelse med det hospitalsbyggeri, der nu skal foregå for amtets regning ude i Glostrup. Når hospitalets beliggenhed er bestemt, er der jo ikke noget i vejen for, at man kan give sig til at tegne på og arbejde med hospitalet i Nordjylland samtidig.

Jeg vil derfor bede ministeren om at give det tilsagn, som jeg har bedt om: at det er meningen at fremme disse to hospitalsbyggerier nogenlunde samtidig. Hvis vi ikke får dette tilsagn fra ministeren, glæder jeg mig over, at jeg har fået det fra venstres ærede ordfører; for når socialdemokratiet og venstre er enige i denne sag, tror jeg nok, det bliver muligt at finde udvej for at få ordnet dette spørgsmål på den måde, som mit parti gerne vil have det ordnet. Vi kan, som jeg sagde før, ikke gå ind på, at det nu vedtages at bygge et hospital ude i Glostrup, og at man så udskyder spørgsmålet om hospitalet i Brønderslev til en fjern fremtid.

Den højtærede minister gjorde en bemærkning om, at jeg jo meget godt kendte grundene til, at dette hospitalsbyggeri ikke er kommet i gang. Det er rigtigt nok, og det ansvar er det ikke min agt at løbe fra, men på det pågældende tidspunkt var bolignøden så stor og de materialer, der var til rådige-